

Pregària Missionera
El Toro, 8 d'agost de 2018

Anam a realitzar junts una estona de pregària, demanant al Senyor per la nostra Església, perquè creixi el seu afany missioner i demanant també que acompanyi els passos de tants homes i dones que estan en la primera línia de l'evangelització, anunciant el seu nom en terres de missió. Crec que és un encert molt gran acompanyar una acció important, com va ser la fira missionera de dissabte passat, amb l'oració. L'oració sempre ha de precedir, acompanyar i concloure qualsevol acció evangelitzadora, perquè nosaltres només som pobres servents, petits instruments d'una obra extraordinària, que és de Déu i no dels homes.

Realitzam l'oració al Santuari de la nostra patrona. És un lloc en el qual tots ens sentim a gust, perquè la casa de la Mare és sempre casa de tots els fills. A la nostra estimada Verge del Toro acudim com intercessora, perquè no cessi mai la força missionera de la nostra Església. Maria ens ensenya a proclamar la grandesa de Déu i està al nostre costat quan, amb la força de l'Esperit Sant, sortim dels nostres cenacles per anunciar el Regne de Déu. Durant aquest any la sentim particularment propera a nosaltres, perquè estem celebrant el 75 aniversari de la seva coronació canònica. Va ser un gest polític, de reconeixement de la Mare de Déu del Toro, de la seva presència secular a la nostra illa i de la seva protecció materna sobre cadascun dels menorquins.

Esteim, a més, en un moment important dins de la vida de la nostra Diòcesi. Després d'un any dedicat al discerniment, ens disposem a posar en marxa un nou pla diocesà de pastoral, que marca els objectius evangelitzadors per als propers quatre cursos. El pla ens parla de "*Créixer com Església de portes obertes: comunitària, Acollidora, samaritana i en sortida*". Ens convida, per tant, a obrir les portes, però no només perquè altres entrin, sinó també per sortir nosaltres i anunciar Jesucrist. Com ens recorda moltes vegades el Papa Francesc, quan l'Església es mira només a si mateixa, s'ofega. Les nostres parròquies i la nostra mateixa Diòcesi s'asfixien quan deixen de mirar el món i es tanquen en si mateixes. En canvi, la missió és un pulmó per a l'Església, perquè li fa adonar-se que existeix per això, per complir el manament de Jesucrist: *anau i anunciau*. Per això, quan promovem la missió "*ad gentes*" o quan acompanyam i donam suport a la tasca dels nostres missioners esteim donant oxigen a la nostra Església.

El lema amb el qual es presenta el nostre pla diocesà diu: "*Surt per places i camins*". Està pres de la paràbola dels convidats al banquet, en la qual el Senyor diu als seus servents que surtin a les cruïlles dels camins i a les places per a convidar a tots a participar en la seva festa. Aquesta ha de ser l'actitud de tota la nostra Església: sortir a proclamar que Déu vol reunir als seus fills i oferir-los un gran banquet, que Déu desitja la felicitat de tots els homes.

Vull agrair-vos els esforços que feis durant tot l'any per donar suport a la missió *ad gentes*. Amb el vostre treball, ajudeu a que la nostra Església visqui una dimensió essencial, que és la missionera. L'Església és per al món; la nostra Diòcesi és també per a tothom. Si ens quedéssim tancats dins d'aquesta illa, perdríem una cosa essencial: que cada Diòcesi, cada Església particular, ha estat enviada al món sencer.

PREGÀRIA MISSIONERA

El Toro, 8 de agosto de 2018

Vamos a realizar juntos un rato de oración, pidiendo al Señor por nuestra Iglesia, para que crezca su afán misionero y pidiendo también que acompañe los pasos de tantos hombres y mujeres que están en la primera línea de la evangelización, anunciando su nombre en tierras de misión. Creo que es un acierto muy grande acompañar una acción importante, como fue la feria misionera del pasado sábado, con la oración. La oración debe siempre preceder, acompañar y concluir cualquier acción evangelizadora, porque nosotros sólo somos pobres siervos, pequeños instrumentos de una obra extraordinaria, que es de Dios y no de los hombres.

Realizamos la oración en el Santuario de nuestra Patrona. Es un lugar en el que todos nos sentimos a gusto, porque la casa de la madre es siempre casa de todos los hijos. A nuestra querida Virgen del Toro acudimos como intercesora, para que no cese nunca la fuerza misionera de nuestra Iglesia. María nos enseña a proclamar la grandeza de Dios y está a nuestro lado cuando, con la fuerza del Espíritu Santo, salimos de nuestros cenáculos para anunciar el Reino de Dios. Durante este año la sentimos particularmente cercana a nosotros, porque estamos celebrando el 75 aniversario de su coronación canónica. Fue un gesto hermoso, de reconocimiento de la Madre de Dios del Toro, de su presencia secular en nuestra isla y de su protección materna sobre cada uno de los menorquines.

Estamos, además, en un momento importante dentro de la vida de nuestra Diócesis. Después de un año dedicado al discernimiento, nos disponemos a poner en marcha un nuevo plan diocesano de pastoral, que marca los objetivos evangelizadores para los próximos cuatro cursos. El plan nos habla de “créixer com Església de portes obertes: comunitària, acollidora, samaritana i en sortida”. Nos invita, por tanto, a abrir las puertas, pero no sólo para que otros entren, sino también para salir nosotros y anunciar a Jesucristo. Como nos recuerda muchas veces el Papa Francisco, cuando la Iglesia se mira sólo a sí misma, se ahoga. Nuestras parroquias y nuestra misma Diócesis se asfixian cuando dejan de mirar al mundo y se cierran en sí mismas. En cambio, la misión es un pulmón para la Iglesia, porque le hace darse cuenta de que existe para eso, para cumplir el mandato de Jesucristo: id y anunciad. Por eso, cuando promovemos la misión “ad gentes” o cuando acompañamos y apoyamos la labor de nuestros misioneros estamos dando oxígeno a nuestra Iglesia.

El lema con el que se presenta nuestro plan diocesano dice: “Surt per places i camins”. Está tomado de la parábola de los invitados al banquete, en la que el Señor dice a sus siervos que salgan a los cruces de los caminos y a las plazas para invitar a todos a participar en su fiesta. Esta tiene que ser la actitud de toda nuestra Iglesia: salir a

proclamar que Dios quiere reunir a sus hijos y ofrecerles un gran banquete, que Dios desea la felicidad de todos los hombres.

Quiero agradecer los esfuerzos que hacéis durante todo el año para apoyar la misión ad gentes. Con vuestro trabajo, ayudáis a que nuestra Iglesia viva una dimensión esencial, que es la misionera. La Iglesia es para el mundo; nuestra Diócesis es también para todo el mundo. Si nos quedáramos encerrados dentro de esta isla, perderíamos algo esencial: que cada Diócesis, cada Iglesia Particular, ha sido enviada al mundo entero.